

Prošer [kowarjej]: Knjez kowarjo, smilće džě so a zdžeržće pachoła. [Sam za so.] Kowański so mi tak spodoba, njewěm čemu — dyrbju jemu dobry być.

Kowař: Haj wšak, Jan drje je mi prawy — ale ze žeńtwu z mojej Hanku tola ničo być njemóže.

4. wustup.

Prjedawši, Bosćij Natuš.

Bosćij [zastupuje, akty pod pažu njese]: Je pak to džensa wjedro — a njeje wusypaneho puća, sčežki. To wšak dyrbju ja zaso trochu hary zehnać, wěsće budže hnydom lěpje. Dundyr nocheył!

Kowař: Nó, Bosćijo, što tu tak pozdže k nam přikhadžeš?

Bosćij: Ja drje w tym njewjedrjenju sam wot so khodžił njebych, ale dyrbjach džě wašemu kowańskemu papjeru — wšak wěsće: „pos“ — přinjesć. [Na Jana hladajo] Tak to z wami je — młodži ludžo, nihdže spokojom njejsće. Přeco byšće po swěće čahali. — A mje wšak to po prawym ničo njestara [wočinja akty] takle — hm. Tule je papjera. — Ale radši hišće jónu pohladajmoj, hač tu zmylka za-lězło njeje [poważnje]. Pola nas zastojnikow přeco wšo skoku dže, a lohcy so zamyliš — a hdyž ja za wšěm njepohladam, z cyła ničo khmane njeje, hm — sy kowański?

Jan: Sym.

Rosćij: Hm. Mjeno: Jan Jakub Brězan.

Jan: Tak je.

Prošer [posluchajo]: Jan — Jakub — Brězan! Spodžiwnje — tak mój syn tež rěkaše.

Bosćij: Staroba 25 lět — narodženy 3. winowca lěta 1879.

Jan: Haj.

Prošer: Božo Knježe — [stupa do předka] narodženy 3. winowca 1879 — tež to so trjechi?

Bosćij: Hubu džerž, zo wěš — hdyž ja, kralowski zastojnik Bosćij Natuša, rěču, sy ty změrom, rozumiš? Ja, kralowski zastojnik, zo wěš!